

פרשת וישלח

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

אמונה, מתפללת וקוראת תהלים בדמעות, אומרת תודה, מדברת עם ה', מאמינה בצדיקים בתמימות, מעריכה ואוהבת את התורה, מברכת את כולם, מעודדת, מחזקת, מעניקה בלי סוף חום ואהבה והרבה חוסן נפשי.

כאשר גדלים עם כזאת אימא - אז האמונה נכנסת לדם ונספגת בעומק הנשמה. אבל אם זה חסר חלילה - אז הסרה קומת היסוד של הנפש. וכפי שכתבתי פעמים רבות בשם רבי נחמן שהנפש והאמונה הן בחינה אחת וכל חיסרון באמונה מתבטא בנזק נפשי, וכל שכן חיסרון באמונה בשנות הילדות שמתבטא בחולשת הנפש לכל החיים, וזה מחייב אותנו לעבודה יסודית כדי להפוך על החיסרון. ולעומת זאת ילד שגדל בצל אשת אמונה אמיתית - יש לו בריאות נפשית לכל החיים.

אפשר לומר שבדור שלנו ישנה ממש נכונות רוחנית שמחייבת אותנו לעבור תהליך של שיקום. לא מדובר בעבודה רגילה, אלא בעבודה יסודית ועקבית שתוכל למלא את החסך העמוק.

כשיודעים את זה ומודעים לזה, אז מצד אחד מבינים מדוע זה כל כך קשה לקנות אמונה, כי אין מה לעשות, אי אפשר להשלים חסכים עמוקים בקלות, חייבים להתאמץ ולהשקיע. ומצד שני, גם מוכנים להתאמץ ולהשקיע מתוך מטרה מבורה. כמו שאדם אחרי ניתוח או תאונה ל"ע יודע שהוא חייב להשקיע בשיקום כדי לחזור לחיים רגילים, כך אנחנו חייבים להשקיע באמונה כדי לחזור לחיים רוחניים בריאים.

לשקם את האמונה בעצמך

והדבר הזה נכון ביתר שאת לאמונה של כל אחד בעצמו.

הבעיה של כמעט כולם בדור הזה היא שאנחנו לא מאמינים בעצמנו, לא מאמינים שאנחנו טובים, שהרצון האמיתי שלנו הוא רק טוב, ושהרע שלנו הוא לא באמת המהות שלנו אלא זה שייך רק ליצר הרע, ובגלל זה אנחנו לא מאמינים שה' אוהב אותנו,

המשך בעמוד 3

מאמר

ראש הישיבה

פיזיותרפיה רוחנית

המרכז להתפתחות הילד

כאשר הגיע אייל הקטן לכיתה א' כולם התרגשו. הוא היה ילד חרוץ, חכם וממושקע, ילד מושקע, החלום של כל מורה. ולכן היו ההורים של אייל המומים כאשר המורה סיפרה להם על כך שיש לאייל בעיות בכתיבה. הם לקחו אותו לאבחונים שונים עד שהגיעו לפיזיותרפיסט מומחה שקבע כי קשיי הכתיבה של אייל נובעים מחולשה בחגורת הכתפיים.

הפיזיותרפיסט שאל את ההורים האם אייל שכב על הבטן כשהיה תינוק, וההורים סיפרו לו שבבית החולים ובטיפת חלב אמרו להם שצריכים להזיזה מהשכבת תינוק על הבטן כי יש חשד שזה גורם למוות בעריסה ר"ל. ההורים הצעירים כל כך פחדו מצמד המילים המאיים הזה והם החליטו שלא להשכיב את אייל על הבטן כלל.

הסביר להם הפיזיותרפיסט שאותם חודשים ספורים שבהם התינוק שוכב על הבטן עד שהוא מתהפך בגיל ארבעה חודשים בערך - הם הם הבסיס לחיזוק חגורת הכתפיים ושרירי הגב לכל החיים, ובסופו של דבר משפיע על כל התנועה והיציבה ואפילו הישיבה של הילד לאורך כל החיים.

הפיזיותרפיסט המליץ להם על תכנית פיזיותרפיה ארוכה והבהיר להם שהם יצטרכו לעבוד קשה עם אייל יום יום גם בבית, והוא גם הבהיר שהוא לא מנבא להם תיקון מושלם של המצב. הוא רק אמר שעם הרבה עבודה יהיה ניתן למזער את הנזק, אבל לא לתקן אותו באופן מושלם...

המסר הכפול

זה סיפור אמיתי, אחד מני רבים מאוד. והסיפור הזה עורר אותי להבנה עמוקה מאוד שחשובה לכל אחד מאתנו.

ההבנה היא שכל דבר "קטן" בימי הילדות ואפילו

הינקות - יש לו השפעה מרחיקת לכת על כל החיים. ואם כך הדברים בגשמיות, על אחד כמה וכמה ברוחניות.

ילד שספג אמונה בחלב אמו - יש לו בסיס עמוק של אמונה בנפש לכל החיים; אבל ילד שלא גדל על ברכי האמונה, עליו להתאמץ ולעשות תרגול רוחני אינטנסיבי כדי להגיע לרמת האמונה הנדרשת מיהודי כדי לתפקד ברוחניות.

והמסר הוא כפול: הן להורים שצריכים לדעת לתת לילדים את ה"טיפול" הרוחני בזמן הנחוץ, והן לכל המבוגרים והמתבגרים בדור הזה שלא תמיד זכו לגדול בסביבה של אמונה, שהם צריכים להבין שעליהם לעשות פיזיותרפיה רוחנית כלומר לעבוד בצורה רצינית על בניית תשתית האמונה שחסרה להם.

יידישע מאָמע

ולכן לכל השואלים: מדוע אתה מדבר כל כך הרבה על האמונה? וכי גם בדורות הקודמים דיברו כל כך הרבה על אמונה? - הרי לפניכם התשובה הפשוטה: בדורות עברו התינוק היה צמוד לאמו לפחות שנתיים שבהן ספג אמונה בצורה הטבעית והפנימית ביותר לתוך עומק נשמתו ואישיותו. הוא אמנם היה חייב לעבוד ולפתח את זה במשך כל החיים, אבל הייתה לו נקודת פתיחה אחרת, היה לו בסיס עמוק וחזק.

אך בדורנו האימהות בעבודה או שהן עסוקות בטלפון ובעניינים שלהן, ואפילו במשפחות דתיות וחרדיות, לא תמיד האימא היא דמות וסמל של אמונה צרופה. ושלא לדבר על הילדים שנמצאים אצל מטפלות וגונות שגם אם יהיס אליהם בגשמיות הוא מעולה - אי אפשר להשוות יחס של אימא "אמתית" שנותנת את כל כולה ליחס של מטפלת שהיא בסך הכול עושה את עבודתה.

מהי דמות האימא הקלסית של כל הדורות? אשת

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

גיליון 651
ט"ז כסלו תש"פ

כניסה	יציאה	ר"ת
16:01	17:16	ירושלים
16:16	17:17	תל אביב
16:07	17:15	חיפה
16:19	17:18	באר שבע

חולון

יום ה',
כ"א כסלו (19/12/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה,
בשעה 21:30

ירושלים

יום ד',
כ" כסלו (18/12/19)
ישיבת "חוט של חסד"
שמואל הנביא 13,
בשעה 20:30

אור יהודה

יום א',
י"ז כסלו (15/12/19)
בית כנסת "יוסף חיים"
רח' יוסף חיים 10
בשעה 19:45

בדיחות הדעת

י'ודי תמים מספר לחברו שיש לו עשרה ילדים ולכולם שמות מהתנ"ך ראובן שמעון לוי מיכל שרה לימור, שואל חברו: "לימור??? זה לא שם מהתנ"ך? עונה התמים: כתוב: "ויזכר ה' אל משה לימור"

עם המבצע הזה?!" היא אמרה לעצמה.

הבדיקה בימים הקרובים הובילה אותה למסקנה- שדודי לא כ"כ מתמיד במבצע וברוב השבוע התיק לא מונח במקומו הקבוע. מה קרה??? הרי לכאורה עבור חודשיים וההרגל היה צריך להיות כבר לטבע?!

אז האמת היא- שהבעיה לא רק אצל דודי. דודי מבחינתו היה די בסדר! הבעיה העיקרית נמצאת בעצם אצל אמו שאכן היא עשתה מאמצים גדולים לעזור ולתמוך בדודי להצליח במבצע, אלא שפרט אחד "התפקשש". אמו של דודי שבטבעה הינה חלשת אופי, כבר לאחר החודש הראשון של המבצע, היא התקשתה להתמיד בחלקה במבצע.

לא כל יום היא זכרה לבדוק ולשאול, ואפילו מידי פעם היא ויתרה לדודי והוא קיבל מדבקה גם כאשר לא היה התיק במקומו. דודי אכן היה יכול להצליח מאוד במבצע, על אף שלקח לו זמן רב להתרגל, אבל...

מסקנה חינוכית חשובה!!!

במידה ואנו ההורים יודעים שאנו חלשי אופי או "וותרנים" עלינו קודם לעבוד על עצמנו, ורק אחר כך לנסות להפעיל חוקים שמראש עלולים להיכרך "לכישלון". המסגרת בבית עוזרת בעיקר לנו ההורים, ולכן במידה והבעיה נמצאת אצלנו (כמו אופי חלש או קושי עם עקביות), עלינו לשנות גישה בכדי שנוכל לחנך את ילדינו כפי שה' רוצה.

כאשר נהיה בעצמנו מחונכים, ונדע בבירור מה אנו רוצים להשיג, נצליח ביתר קלות להתמודד עם כל בעיה שעלולה להתעורר בהרגל ואימון הילד ליישם החוק. במידה ואנו מכירים את עצמנו שאנו זקוקים ל"תומך" או לאיש מקצוע שיכוון, זה הזמן להתקשר!

חיים במסגרת-פרק ח'

שימת התיק במקום ללא תזכורת. בחלק התחתון היו עשרים ריבועים בינוניים ומעליהם התנוססה הכותרת "אני מצטיין במבצע" ומתחתיה הסבר: מדבקת חיוך בינונית על שימת התיק במקום עם תזכורת.

תפקיד האם במבצע היה, לבדוק לאחר ארוחת הצהריים אם החוק מיושם, היא הייתה צריכה להיכנס לחדר ולוודא שאכן התיק מונח ליד הארון.

בתחילה אמה ליוותה את דודי מיד בכניסתו לבית לכיוון החדר, וברגע ששמה לב כי הוא מוריד את התיק בכניסה, היא הזכירה לו: "כנראה אתה כבר מתכוון לשים את התיק במקום, יופי אני שמחה שאתה מסודר". לאחר שבועיים של תרגולת צמודה, היא הפסיקה לתמוך בו ליישם את החוק בצורת סיוע פיזי, ועברה לסיוע ותזכורת ברמה המילולית, היא שאלה אותו: "דודי התיק במקומו! אני רוצה לשים לך מדבקה! כאשר התיק אכן היה במקומו דודי קיבל מדבקת חיוך גדולה בחלק העליון של טבלת ההצטיינות שעל המקרר. כאשר התיק לא היה מונח במקומו דודי היה צריך להיעזר בתזכורת של אמה, הוא קיבל מדבקת חיוך בינונית בחלק התחתון של טבלת ההצטיינות. אמה פירגנה לדודי כל הזמן, שיבחה אותו על המאמץ והרצון שהוא משקיע ביישום החוק, שוחחה איתו על קשייו וכמובן הבטיחה לקנות לדודי כרטיס יפה שהוא כבר ראה בחנות המשחקים, במידה ואכן יתמיד במבצע והוא יצבור 10 חיוכים גדולים או 20 חיוכים קטנים.

מדד ההצלחה של המבצע היה, כאשר דודי יצבור יותר מדבקות גדולות בכרטיס זמן קצר.

עניין של התמדה

עברו חודשיים מתחילת המבצע, דודי כבר קיבל מספר כרטיסים ואמא כבר הספיקה לשכוח מהמבצע. יום אחד תוך כדי הזזת המקרר להוציא את המוצץ של התינוקות שהתגלגל פנימה, אמא מצאה את דף המבצע השלישי! "מעניין מה קורה

הורים יקרים! עלינו לדעת, שכאשר אנחנו מחליטים על יישום "חוק" בבית, והחוק אכן תואם את גיל הילד והסברנו לילד את חשיבות החוק והוא מוכן לעבוד איתנו בשיתוף פעולה מלא (כי אם זה בכפייה- חבל על הזמן, החוק יהיה סיבה למריבה והרי זהו לא מטרטנו), עלינו לעבוד עם הילד בשלבים. כאשר בתחילת ההרגל, המעורבות שלנו נמצאת ביחס של 90% מעורבות ואחריות ההורים ו-10% מהרגל הילד, ע"י מבצעים שונים ושיטות החיזוק שהזכרנו, המעורבות שלנו יורדת ופוחתת עד למינימום, כאשר אנחנו רק מעודדים ומפרגנים על מנת לשמור על ההרגל, עד שהוא יוכל ליישם לבד ובקלות את החוק.

תנאי הכרחי להצליח הוא עקביות ולכן עלינו לעמוד על כך שהחוק "יתבצע תמיד". אני לא מתכוון, שמרגע שהתחלנו לעבוד עם חוקים עלינו להיפך לפקחי חנייה טרדניים המסתייגים לטרף, אלא הכוונה ב-"יתבצע תמיד" שנדע לשים לב שהחוק אכן מתבצע לכל אורך תקופת ההרגל שקבענו.

מדבקות גדולות ומדבקות קטנות

נחזור לסיפור עם דודי (הסיפור בפתח משבוע שעבר): ההורים החליטו שכאשר הוא חוזר הביתה בצהריים מבית הספר- מוטלת עליו האחריות להניח את התיק בית הספר בחדרו ליד הארון.

אמא הסבירה לדודי את מטרות החוק- להרגיל אותו לסדר, לא לגרום להפצים מיותרים להתגלגל בסלון, למנוע את פתיחת התיק ע"י אחים קטנים וכו'. אמא ודודי הכינו שלט יפה ודודי הדביק אותו לתזכורת על הארון שלו. אמא הדביקה לדודי דף מבצע על המקרר. דף המבצע היה מחולק לשני חלקים. בחלק העליון היו עשרה ריבועים גדולים ומעליהם התנוססה הכותרת "אני מצטיין במבצע התיק" ומתחתיה הסבר: מדבקת חיוך גדולה על

העלון שמכניס את האור לביתך!

לקבלת העלון למייל:
al5308000@gmail.com

Breslev.co.il

חנות הספרים המקוונת של ברסלב ישראל

זכור! חנות הספרים המקוונת של ברסלב ישראל היא חנות ספרים בישראל!

זכור! חנות הספרים המקוונת של ברסלב ישראל היא חנות ספרים בישראל!

- המשך בריא חינוך ילדים לשמירת הבריאות
- יש לך 10 דקות לבריאות שלך?
- חיים בריאים כהלכה הרב יצחקאל אסחיק
- אני ערב לך! ריפוי מחלות ומניעתן בשיטת קינסטון קליניק
- הגוף המופלא בריאות הגוף לילדים
- מאחורי כאב הגב רב מכר!

זכור! חנות הספרים המקוונת של ברסלב ישראל היא חנות ספרים בישראל!

טלפון להזמנות: 02-5323339 • לרכישה מקוונת Breslev.co.il

סיפורי תודה אמרתי תודה ונושעתי

נגד כל הגיון

לא על אף אהד מיישראָל, תלמיד שלי הלה בפחלה הקשה. אָמרו לו, שהוא צריך טפולים כימותרפיים. הוא החליט שהוא לא רוצה טפולים. הוא שמע שהטפולים כופרים את האדם, ונאשר לו השעה והגוף נהיה חלש והשוף למחלות וכו', ה' ישמח הוא אָמרו לעצמו: אני אָדם מאמין, שעושה בכל יום שעה התבודדות. אָפנה אָל ה'.

בכל יום התבודד שעה ושר לה' והודה לו על ששולח לו את הפחלה. ומלבד השעה של תודה והודאה, הוא גם עשה שעה של תשובה, וגם אָמרו "שכחות הצדיקים", תהלים, לקוטי תפלות, ועשה פדיון נפש. דבר שהמתיק מעליו גזרות קשות ונתן לו את הכח לברח אָל ה' ולהתחזק בתפלות ומתנונים, וכן הוא נסע להתפלל בקברי האבות בקשר ארבעים יום רצופים, כי שם, בקברי האבות, אָפשר לסעל בתפלה ישועות גדולות ולבטל כל גזרות רעות.

הוא התחזק בכל מה שאָפשר כי כך הוא אָמרו לעצמו: במקום להיות זרוק במוט עם הטפולים הכימותרפיים שמפרידים את האדם עד שהאדם לא יכול לעשות כלום - כי מלבד זאת שהגוף מתפרק ונעשה חשוף לכל מיני נזקים, גם נפש האדם נחלשת והוא נופל לחשוף ועצבות ודפאון קשה ר"ל - במקום זה, כל היום אני רק בתפלות!

צריכים לציון, שהתלמיד הזה באמת הלך על כל הקפה, לנצח את הפערך בכח התפלה והתשובה.

יש לך סיפור תודה? המערכת תשמח לפרסם אותו

al5308000@gmail.com

ואפילו בקש מהפרופסור שהיה אָמרו לטפל בו, שפעם בשבוע יתקשר אליי וידבר אִתו על הפחלה והספנות שבה. הוא אָמרו לי, שעשה כן, בשביל להתעורר לתפלה. כי כָּאשר הפרופסור מתקשר אליי ומתאָר לו את חמרת הפחלה ומה שהבדיקות מראות וכו', זה מִפְחֵד אותי וכו'. יש לו התעוררות להתפלל יותר... בכל פעם שהפרופסור מתקשר ואָמרו לו מה הם מצאו, ושגם מצאו גידול כזה ועוד מוסיף לו כהנה וכהנה, הוא מתעורר עוד יותר להתפלל ובפרט להודות לה'.

כי כָּשֵׁל הולכים עם תודה-הודאה בְּנִסְיוֹן נורא כזה של הפחלה הנוראה הזאת, נופלים על האדם פחדים ודאגות ויאוש, ושאלות על ה' ה', וצער וכו'. אָבל אותו תלמיד זכה לומר לה' תודה רבה על הפחלה, והוא שמח בחלקו, כי האמין שזה לטובתו, שבזכות הפחלה הוא התחזק באמונה והתקרב לה' הרבה הרבה. לכן הוא הודה לה' כל יום. וכך הוא באמת זכה לעשות בכל יום עבודה של ממש בתפלות, שעות התבודדות, קברי האבות וכו', וכל זה חיץ מהשעה של ההודאה. וישתבח שמו של סוף מלכי המלכים - הפחלה נעלמה! וכך זה! כָּשֵׁל הולכים עם אמונה ותפלה, ראים ישועות ובפרט כָּשֵׁל הולכים עם תודה והודאה, כי כָּשֵׁל אָמרו תודה רבה, בזה למעשה הוא מכניע את עצמו לגמרי לפני ה'. יתברך, שהוא מקבל את ההשגחה של ה' רבונו של עולם! אִתָּה משגיח ככה - תודה!

אמרתי תודה ונושעתי
052-2240696

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

חמישה שמות בפרשה זו של בני אדם עם שמות בעלי חיים:

תשובה פרשת תולדות: במסירת הבכורה יעקב היה בן 15. רש"י מכתב שבאותו היום מת אברהם, במיתת אברהם (בגיל 175) יצחק היה בן 75 (נולד לאברהם בגיל 100) ויעקב בן 15 (נולד ליצחק בגיל 60). בנתינת הברכות יעקב היה בן 63 (רש"י בפסוק האחרון בפרשה). נמצא שעברו 48 שנים בין מסירת הבכורה לברכות.

הזוכה: שמעון יוחנן, ירושלים

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

כסלו | אור האמונה

אם אדם נפל ממדרגתו והוא מתגבר לשמח שם עם השכל של "ככה ה' רצה" הוא מאיר את המקום הזה באור האמונה (א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחדקים: 052-6672221

ילדים אומרים תודה סיפור בהמשכים לילדים

מתנה ושמה תודה
052-2240696

רוצה גם לזכות בהגרלה? גם אתה יכול! שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה al5308000@gmail.com

ורוצה שנהיה חברים. כמוכן, אחרי צביקה כל הכנה נגרה והתחילה להתנהג כמוהו. ראיתי ממש השגחה פרטית איו שהכל התהפך לטובה בזכות התודה.

היום אני ילד מקבל בכמה. צביקה עדין מלך הכנה, אבל זה לא אכפת לי. יש

לי הרבה חברים שאוהבים אותי ומעריכים אותי מאד. וכמוכן, יש לי את התודה שאני מקפיד לומר בכל יום כדי לא לשכח, ולדעת להעריך.

אמרתי תודה והסתדרתי בחברה.

חברים חדשים (חלק ה' - סוף)

אתם כבר יודעים על מה: על ההצקות של צביקה.

אמרתי: "תודה לך ה', שצביקה מציק לי כל הזמן"; "תודה שאני לא מסתדר בחברה במקום החדש"; "תודה שאין לי חשק ללכת ללמד" ועוד. פתאום גם הבנתי שאף פעם לא אמרתי תודה לה' על זה שהיה לי טוב במקום הקודם, והתחלתי לומר תודה לה' על כל הטוב שה' עשה אתי עד היום.

ואז נזכרתי שכשהייתי מלך הכנה, לא שתפתי את הילדים החלשים, והבנתי שעשיתי טעות. בקשתי מה' סליחה, וקבלתי על עצמי שתמיד אקרב את הילדים החלשים.

בדאי אתם שואלים, מה קרה עם צביקה וכל הכנה? ובכן, ממש למחרת אותו יום, כשהגעתי לת"ת, קרה נס. פתאום צביקה פנה אלי ואמר שהוא מבקש ממני סליחה,

הבנתי שכשאני מתפלל ומבקש מה' יתברך שיעזר לי, זה לא פחות טוב מלפנות למחנה או לאבא או לאמא. אמנם גם להם צריך לספר, כי אסור להסתיר אם יש ילד שמציק, אבל הכי טוב לפנות לבורא. זה בטח גם עדיף מלהתחנף או לפנות לחברים שמעליבים אותי או פוגעים בי. מאז למדתי את הסוד: "תפסיק להתלונן ומצבך ישתפר". ולמדתי להשתמש בשיטה הסודית הזאת. "אומרים תודה - ומקבלים ישועה!" במקום לבכות, יש להודות, וזה סוד הצלחת החיים.

אפילו התחלתי לפזם את השיר מהדיסק במנגינה של השיר "עוד אבינו חי": "איזה טוב ה', כמה טוב ה', תודה רבה לך ה' יתברך, על כל מה שאתה עושה לי... תודה רבה לך ה' יתברך, על כל מה שאתה עושה לי..."

התודה הראשונה שלי הייתה כמוכן -

הסדרה לשלום הבית
צאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

בלי הערות

ישנן כמה סבות עיקריות, מדוע אין להשתמש בדרך של הערות ותוכחות כלפי שום אדם, וכל שכן כלפי בן או בת הזוג. נמנה חלק מהן:

א. **ההערות מזיקות** צריכים לדעת, שלהרבה בני אדם בדור הזה, יש מחלה של רדיפה עצמית, להרגיש שהוא "לא בסדר", להאשים את עצמו וכו'... מחלה זו שורשיה בחינוך גרוע, בתוכחות של הורים ומורים וכו', שהביאו את הבעל לידי דימוי עצמי נמוך. כאשר בני זוג מעירים אחד לשני, הם למעשה מחזקים את הדימוי העצמי הנמוך והרדיפה העצמית של בן/ בת הזוג השני, כי זה מוכיח לו שהוא צודק במה שרודף את עצמו, שהרי יש לכן הזוג סגנונות עליו, ואז הוא רודף את עצמו עוד יותר ונחלש יותר וחוזר חלילה, עד שיש כאלו שמתמוטטים כליל ע"י הביקורת.

ג. **ההערות מסכנות** אשה שמוכיחה את בעלה, קרובה מאד להיכשל בכעס, בהלבנת פנים, באונאת דברים. ומצא, שאולי בעלה עבר על איזו מצוה דרבנן, וכשהיא מעירה לו על כך היא עוברת על מצוות דאורייתא (איסורים 'לא תעשה' מהתורה), שעל חלקן נאמר שאין לה חלק לעולם הבא, והיא מגרשת את השכינה, ועוברת על האמונה ואף על כל התורה כלה. מצא, שבעלה אולי לא היה בסדר, אבל הוא עדיין לא גירש את השכינה, והיא בהערותיה גירשה את השכינה. מה יותר גרוע? מה שהוא עבר או מה שהיא העירה לו?

ה**בברה** כל מה שאמרנו עד עתה, הוא דווקא כשהאישה רוצה להעיר לבעלה לאחר מעשה, על דברים שכבר עברו ועל דברים שהוא כבר עשה, בדרך תוכחה. אבל דברים שהם לעתיד, או אם היא רואה שבעלה עומד להיכשל בדבר אסור או לעבר על מנהג שנהגו וכיצא בזה, מצוה בידה להזהירו בחכמה ובצורה עדינה על מנת להצילו ממכשול.

ה**דרך הנכונה** ואם תשאל הקוראת: הכל טוב ויפה בתאוריה, אבל איך אפשר בפועל להתעלם מחסרונותיו של הבעל? ואיך בכל זאת ניתן לתקן את אותן הטעויות החוזרות ונשנות שהבעל עושה, הן בגשמיות והן ברוחניות? האם אין שום דרך לקרב את הבעל, לתקן אותו, להחזיר אותו בתשובה וכו'?

ב. **לא הקפדן מלמד** ע"י הקפדות, לא יכול לעולם להיות לה שלום בית, כמובא: על-ידי הקפדה אין שלום. (ספר המידות - ערך כעס) ובפרט כאשר מדובר בכלכע של האישה כאשר מובא שם: "על ידי כעס של אשה נחרב הבית". ובפרט באותם עניינים שהאשה רוצה שבעלה ישתנה בהם, אי אפשר בשום אופן שתצלח לשנות אותו על ידי הערות, כמו שאמרנו חז"ל: ולא הקפדן מלמד. (אבות ב)

פותרת בעיות, אלא היא אף מזיקה יותר. לכן העצה היא לראות אך ורק את הטוב שבו, וככה היא תוכל באמת להחזירו בתשובה, כמובא בלקוטי נוהרי"ן, תורה רפ"ב:

"דע כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות, על-ידי-הז' מעלה אותו באמת לכף זכות, ויכול להשיבו בתשובה..."

ענין זה, שעל ידי שדנים את האדם לכף זכות, מחזירים אותו למוטב, הוא ההפך הגמור מהשכל של העולם. בדרך כלל, כלם חושבים שהדרך לתקן את זולתם היא על ידי שיחפשו בו את הטעון תיקון, את החסרונות, את הפגמים וכו'. וכך על ידי הערות וביציונות ואימים וכיצא בזה, הוא יתעורר ויתקן את עצמו. אבל האמת היא, שהדרך לעזור לשני לתקן את עצמו, היא דווקא על ידי שמוצא בו את הנקודות הטובות, את היפי, את הפאר וכו'. כי על ידי שדן את השני לכף זכות, ומוצא בו נקודות טובות, על ידי זה הוא באמת מעלה אותו לכף זכות, שבעקבות כך דנים אותו בשמים לכף זכות, ונותנים לו את הכח לחזור בתשובה. כל זה הוא אפילו כשרק רואה בעיניו את הטוב של השני, סמלי לומר לו דבר, ורק בעיני שכלו הוא דן את השני לכף זכות, שכבר על ידי זה בלבד, חברו עולה לכף זכות וחוזר בתשובה. כל שכן כשאומר לו בפרוש שבדין מלים טובות, ומצביע לו על נקודותיו הטובות וכו', שהה בודאי נותן לו כח נפשי גדול להאמין בעצמו ולרצות להשתנות לטובה.

"בשבח ובהודיה לשם יתברך" **ברכת אשר יצר** מפוארת

ברכת אשר יצר

השם המפורסם ביותר, ה"שם הקדוש", הוא ה"שם הגדול", ה"שם הטהור", ה"שם הנורא", ה"שם הנשגב", ה"שם הנכבד", ה"שם הנרומם", ה"שם הנעלה", ה"שם הנשגב", ה"שם הנכבד", ה"שם הנרומם", ה"שם הנעלה".

סגולה ביותר להפיצה לזיכוי הרבים לרפואה שלמה להציל חיים.

מלווה בתפילה מקדימה של הרב ארוש. (מתוך סידור 'לב שלום')

מי שיזכה לומר תפילה זו ב"ה יהיה בריא תמיד

מי שצריך ישיעה כלשהי או שיש חולה בביתו יפץ תפילה זו ובה יראה ניסים גדולים.

להזמנות 052-2240696

אפשר לרוץ משדכנית לפגישה ואפשר גם להגיע לחופה

זאת חנוכה, היום המסוגל לניסים מעל הטבע הרב שלום ארוש שליט"א בפדיון נפש באומן הפדיון שיוביל אותך לישועה 02-5308000

מיתת צדיקים מכפרת

שהעולם טוב, שהחיים יפים. בגלל זה לרבים חסר ביטחון עצמי ועמוד שדרה נפשי. זה שורש להרבה מאוד בעיות.

מי שלא מאמין בעצמו - איך יאמין שהילדים שלו הם באמת טובים ושהרע לא שייך להם ולמהות שלהם כלל? איך יבנה מערכת זוגית טובה ובריאה? איך יתקרב לה' באמת?

מי שלא מאמין בעצמו, הוא מאמין ליצר הרע שאומר לו שהרע שלו זה הוא בעצמו - ואז כל דבר שובר אותו ומייאש אותו והוא חווה משברים וירידות קשים מאוד, ולא פלא שרבים כבר לא רואים טעם בחייהם ר"ל.

הסיפור שלנו מלמד שמדובר בחסך עמוק מאוד בנפש שנוצר כבר בגיל הניקוט והילדות. חסך בדמות הטבעית של ההורים.

זה לא שאתם לא הורים טובים או שהורים שלנו לא הורים טובים, חלילה. כולם הורים טובים מאוד, אבל דפוסי ההתנהגות והחשיבה וסגנון החיים של העולם ה"מתקדם" רמסו יסודות רבים מהעולם ה"ישן", יסודות שהם אבני הבניין של האישיות שלנו.

והבעיה היא שאת הנזקים לא רואים בטווח הקצר, רואים אותם רק בטווח הארוך וגם אז קשה לעלות על שורש הבעיה ולהבין שהכול נובע מאותו חסך עמוק. ואנחנו בודאי מאמינים שגם זה בהשגחה מה', כלומר שה' עשה את זה כי זו השליחות המיוחדת של דורנו לגלות נקודות כאלה ולעבוד עליהן.

תהליך הריכוי

אבל אנחנו - אם אנחנו רוצים לראות שינוי אמיתי - אנו חייבים לעבוד חזק בשני המישורים: לרפא את עצמנו, ולעצב נכון את ילדינו. אבל השלב הראשון הוא לרפא את עצמנו, כי לפני שאדם מאמין בעצמו באמת יהיה קשה לו להעניק את זה למישהו אחר. לכן השלב הראשון לרפא את עצמנו. אנו חייבים להכיר בעובדה שמדובר בסוג של נכות רגשית ונפשית, ואנחנו חייבים להתחיל לטפל בעצמנו על ידי שנחזר שוב ושוב על המסרים המחזקים לעצמנו שאנחנו טובים ואהובים וחשובים בשמים שה' אוהב אותנו ושיש לנו רצון טוב וטהור שנאמין שיש לנו את כל הכוחות לעבוד ולפרוח להתעלות ולנצח.

בכל בוקר תזכיר לעצמך שהנשמה שלך קדושה וטהורה. כשאתה הולך ברחוב, יושב ברכב, לפני תפילה לפני שאתה הולך לישון ובכל הזדמנות תזכיר לעצמך שה' אוהב אותך כמו בן יחיד, שהוא רואה רק את הטוב שבך והוא רוצה שגם אתה תראה את אינסוף הטוב שבך. תזכיר לעצמך שהרצון שלך הוא עיקר האישיות שלך - והרצון שלך כולו טוב, אתה רוצה רק להיות כרצון ה'. תזכיר לעצמך שה' איתך ואתה תמיד יכול לעשות שינוי בחיים, שיש לך את כל הכוחות לנצח את היצר הרע.

אחרי שאתה חזק בשלב הראשון, אתה יכול להצליח גם בשלב השני: לתת לילדים שלנו זריקות אדירות של הערכה, אהבה, אמונה בעצמם, אמונה שהם אהובים, שאנחנו אוהבים אותם ושה' אוהב אותם. אנחנו חייבים את זה לעצמנו לילדינו ולכל העולם הזה כדי שהדור הבא יגדל יותר בריא ומאמין בצורה יותר פנימית וטבעית, ובכלל, כדי שיצליחו בחיים האלה.

בברכת שבת שלום ומבורך

כמובן שלדבר בבית הכנסת לא עלתה על דעתם אפילו לא בלחש, ובחוסר מנוחה המתינו לסוף התפילה כדי לברר אם יש מי שידוע מדוע נהג כך הרב. אך איש לא ידע פשרו של דבר. ואת הגה"ק רבי דוד לא העז אף אחד לשאול.

בליל שבת ראו בני ביתו של רבי דוד, שהקידוש שהוא עורך שונה משאר הקידושים בכל ימות השנה. הם ציפו בחשש לבאות.

בשבת בבוקר הגיעה פלוגה מחייליו של המושל האכזרי, אסרה את רבי דוד ועימו עשרה נכבדים מחשובי העדה, ונטלום לכיכר העיר המרכזית. את עשרת הנכבדים הלקו לעיני הגויים שעהלו ושמוחו על המחזה.

על המחזה המביש, ואילו לרבי דוד בחרו גורל שונה.

תלו אותו על קנה של תותח שעמד בכיכר העיר, ובנינתן האות נורה פגז בודד מתוך לעונו של התותח ונטל עימו את נשמתו של רבי דוד הי"ד לגניזת מרומים. זקני מרוקו מספרים

מפי עדי ראייה שכמין יונה צחורה יצאה ופרחה לה מקנה התותח בעלותו בסערה השמימיה...

את נשמתו של רבי דוד נטלו הגויים, אך בגופו הטהור לא שלטו ידהם הטמאות. בהוראת אחיו הצעיר "בבא סאלי" יצאו יהודים לאתר את חלקי גופתו, ולהפתעתם מצאו את גופו שלם ונקי משל לא נורה עליו זה עתה פגז שאמור היה לרסקו לרסיים.

ביום ראשון בבוקר נערכה הלווייתו בהשקט ובצנעה, יען כי חששו היהודים להראות נוכחות ברחובות העיר עדיין. אך לאחר ימים ספורים נכחו היהודים לראות כי במוותו - כיפר עליהם רבי דוד והמושל שחכ מגזירתו האכזרית.

לאחר זמן מה נגלה רבי דוד לאחיו ה"בבא סאלי" בחלום, והראה לו כי מקומו בגן עדן גבוה הוא מאוד, וצויה עליו שיפסיק להתאבל עוד על פטירתו הטרגית.

רחובותיו הצרים של ה"פּוֹלָאָה" היהודי בעיר תפילאלת שבמרוקו שממו מואדם. התושבים כולם סגורים בבתיהם, מפחדים מפני שכניהם המוסלמים המוסתים. לפני תשעים וחמש שנה בדיוק אירע המעשה:

מושל העיר תפילאלת החליט שעליו למלא את קופתו המרוקנת ממוצלצים, ביצוע המשימה היה בצורת הטלת מס גדול על היהודים, תוך שהוא מתרה בהם שאם לא ישלמוהו עד לתאריך מסוים, יהרוג אותם אחד לאחד.

השכנים המוסלמים שעד עתה לא הראו את שנאתם ליהודי העיר, מצאו פורקן ליצריהם האפלים,

ובעוד עיניהם יורות גיצים סימנו בידם תנועות שהיטו על הצוואר בעוברם על פני היהודים.

רבה של תפילאלת בעת ההיא היה הגה"ק רבי דוד אבוחצירא, בנו של רבי מסעוד אבוחצירא, בנו של רבי יעקב אבוחצירא. באותה תקופה הסתגר רבי דוד ימים ארוכים בחדרו על התורה ועל העבודה, למרות שברוב ימיו מיעט באכילה, שתייה ושינה, ורוב זמנו הוקדש לעבודת הבורא. בימים אלו מיעט עוד יותר בצורכי הגוף והסובבים ראו עליו שמתאסף הוא לבטל גזירה מעל צאן מרעיתו.

תקופה הסתגר רבי דוד ימים ארוכים בחדרו על התורה ועל העבודה, למרות שברוב ימיו מיעט באכילה, שתייה ושינה, ורוב זמנו הוקדש לעבודת הבורא. בימים אלו מיעט עוד יותר בצורכי הגוף והסובבים ראו עליו שמתאסף הוא לבטל גזירה מעל צאן מרעיתו.

אחיו הקטן של רבי דוד - רבי ישראל אבוחצירא, ה"בבא סאלי", ניסה להיכנס עם אחיו לשיחה כדי לדעת מה יהא בסופם של יהודי תפילאלת, ומה עליהם לעשות - לברוח? להישאר? אך רבי דוד סירב לענות.

בדיוק לפני מאה שנה, בליל שבת קודש י"ד בכסלו שנת תר"פ, נכנס רבי דוד אבוחצירא לבית הכנסת לקבלת שבת, והציבור נאחז כולו בבהלה רבה. רבי דוד לא החליף את גלימתו השחורה של ימי החול, בגלימה לבנה צחורה המיוחדת לשבת... כאילו באָּגֶל הוא שרוי כעת.

מי שנקנס בתחומו של הברו. נְדָרְתוּ נְהַמְעַט. (המשניות ב' א')

חד פעמי **מבצע עד חנוכה!!**
הצטרף למפיצי עלון חוט של חסד
וקבל-פדיון נפש ע"י הרב שלום ארוש בחנוכה באומן
02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

עשיו הוא אבי אדם

נחלקו הראשונים מי הם אותם אדומיים עליהם מדברת התורה. הראב"ע בפירושו לבראשית (כז סו) אומר שהדעה הרווחת כיום, שאנו בגלות אדם משום שהרומאים הם האדומיים, היא דעה שגויה. שהרי ארץ אדם הייתה תחת יד יהודה, כמו"ש (מלכים ב) ויפֿשע אָדום מתחת יד יהודה. גם על יואב בן צרויה נאמר כי הכרית כל זכר באדום, ואין הכוונה שהכרית את הרומאים, אלא את האדומיים שגרו באזור הדרום. ובגלל שהיו האדומיים תחת יד יהודה, שמחו בזמן החורבן כפי שמתאר דבריהם המשורר שבקשו מנבוכנאצר "ערו ערו עד היסוד בה", היינו שיעקרו יסודות שונאי ישראל. עוד נודע מספר יוסיפון (פרק כח) שבימי יוחנן הורקנוס הזקן, שהיה כהן גדול ולבסוף נעשה צדוק, עשה מעשה שלא הייתה דעת חכמים נוחה הימנו, ושם את האדומיים שומרי ירושלים. גם הכניסם נוחה ברית המילה. ומכל אלו הטעמים ועוד, קשה היא הדעה שהאדומיים הם הרומיים.

מאידך, ראיות רבות לכך שהאדומיים הם אכן הרומאים, ודבר זה מפורש בחז"ל, שהייתה בידם מסורת מקובלת, שהרומאים הם בני אדם. לכן בכל מקום בדבריהם אנו רואים שהם קוראים לרומא מלכות אדם, ואת גלותנו הנוכחית הם מגדירים כגלות אדם, ומייחסים את הרומאים לזרעו של עשו.

ומיישב מהר"י אברבנאל בפירושו לישעיה, שאכן האדומיים המקוריים אינם הרומאים, אך מכיון שהעיר רומא התיישבה מבני אדם, היינו שהאדומיים שמושבתם היה בדרום מזרח ארץ ישראל העתיקה מושבתם לרומא, וצפו בן אליפז בן עשו, היה המייסד הראשון של העיר רומא. על כן הפכה רומא להקרא על שם אדם.

עוד נודע, שמאוחר יותר, כשנתיסדה דת הנצרות על ידי תלמידי אותו האיש ימ"ש, היו אלה בני אדם הראשונים להיכנס תחתיה, ונקראו כל בעלי דתם בשם אדם על שמו. זה הטעם שכמעט כל מדינות יבשת אירופה, וכל המדינות שנכנסו תחת אמונתם, נושאים בדגלם את הצבע האדום. וכן אומר המדרש (בר"ר ס"ג י"ב) על עשיו אבי אדם "הוא אדם, ותבשילו אדם, ארצו אדומה, גבוריו אדומים, לבושו אדומים...".

וכתב הרא"ש בתשובות שחכמי אשכנז התיישבו באירופה כבר מזמן חורבן בית ראשון, אשר ישבו באדום, התורה ירושה בידם מאבותיהם מימות החורבן, היינו שכבר מזמן החורבן גלו חלק מן היהודים לרומא ומשם לגרמניה, ולקחו עמם לשם את התורה, וטרם בוא יהודים לשם כבר היו הגרמנים עוינים אותם, כמבואר בפירוש הראב"ע לעובדיה (א כ) "שמעונו מפי גדולים, כי ארץ אלמוני"ה הם הכנעניים שברחו מפני בני ישראל בבואם אל הארץ...". דבר המסביר את ברית הכנעניים והגרמניים

פנינים חסידות ברסלב

בְּפוּה שְׂאֵמֹרוּ חֲכָמֵינוּ-זְכָרָנוּם-לְבִרְכָה (שבת לא), שְׁבַתְחַלַּת דִּינוֹ שֶׁל אָדָם שׁוֹאֵלִים אוֹתוֹ "קִבְּעֵת עֵתִים לַתּוֹרָה", אָמְרוּ אַנְ"שׁ, שֶׁשְׂאֵלָה זוֹ אֵינָה בְּזוּקָא רַק עַל עֵצָם הַלְמוּד וְהַעֲסַק בַּתּוֹרָה, אֶלָּא שְׂאֵלָה זוֹ תְּשָׂאֵל עַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעֹבְדוֹת ה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּשְׂאֵלוּ וְיִתְבָּעוּ אֶת הָאָדָם אִם הִיא לוֹ בְּהַ קְבִיעוּת וְסֻדָּר קְבוּעָה, כִּי בְּכָל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וּמְאֻזֹּת הַתּוֹרָה צְרִיכִים קְבִיעוּת וְסֻדָּר. (שיש"ק ד-יא)

בְּזוֹה הַמְּבֹאָר בַּתּוֹרָה כ"ב שֶׁעַל יְדֵי הַטְּמוּשׁ שֶׁקְּשָׁמוּשׁ אֶת הַצִּדִּיק עַל יְדֵי זֶה קוֹשֵׁב עֲזַאת גּוֹסֵן עַיִן שָׂם, אָמְרוּ אַנְ"שׁ שֶׁעַקֵּר הַטְּמוּשׁ שֶׁיִּכּוֹלִים אָנוּ כַּיּוֹם לַטְּמוּשׁ אֶת רִבְנוֹ הוּא בְּזוֹה שֶׁנִּשְׁגָּחִים שְׂאֵלָה יִנְעַע לוֹ עַל דִּינוֹ שׁוֹם בְּצִיּוֹן וְקָלוֹן, וְנִקְפִּיד שֶׁיִּתְעַלֶּה וְיִתְבָּרַךְ עַל יְדֵינוֹ שֶׁם רִבְנוֹ. (שיש"ק ד-לב)

של היום..

איך שלא יהיה, אפשר עכשיו יותר להבין את הטעם שההלכה בישראל מסתייגת מהצבע האדום, כי הצבע הזה מסמל יותר מכל את האויב הגדול של העם היהודי, לא בכדי בחרו הגויים צבע זה שהוא צבע הדם לדגלם, כי החרב היא דרכם, לא כן ישראל, אל החיים והשלום מוגמת פניו.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

"ברוך ה' המבורך". אבל שאר אמנים של ברכות בין ברכות המצוות ובין ברכות הנהנין לא יענה. (הליטת עולם חלק א' פרשת בשלח אות ט).

לקחתי מחבת טפלון בשרית (שלא השתמשו בה בבשר בתוך 24 שעות) ובישילתי בה תבשיל חלבי, מה דין המחבת ומה דין התבשיל?

התבשיל עצמו מותר, מכיון שהמחבת "אינה בת יומה" ולכן טעם הבשר שיש בה כבר נכנס. אמנם המחבת צריכה הגעלה, אמנם נחלקו הפוסקים במחבת עם ציפוי טפלון כיצד הכשרו, לספרדים - ציפוי הטפלון נחשב לפלסטיק ולכן ניתן להכשירו על ידי הגעלה פעם אחת. בין ישראל לעמים (פרק י"ד אות כ"ט) בשם האגרות משה (חלק אבן העזר חלק ד' סימן ז). והאשכנזים מחמירים להגעילה ג' פעמים ברותחים. על פי שו"ת מושה הלכות (חלק י"ב סימן ט).

אדם שקם קודם הצות הלילה והסתפק אם נרדם, ועל כן הסתפק אם מחוייב לברך ברכות התורה, וביקש מחברו שיוציאו ידו חובה, ולא חזר לישון, האם בהגיע הבוקר יכול לברך שוב בעצמו או שיצא ידי חובה?
כיון שיצא ידי חובה בברכת חברו בחצות לילה, לכאורה אינו יכול לברך בבוקר, אמנם אם אמר מפורש שאינו רוצה לצאת בברכת חברו אלא עד הבוקר נראה שיוכל לברך. על פי כף החיים (סימן תרל"ט סעיף קטן צ"ה) דבמקום שיש ספק או מחלוקת הפוסקים יכול לעשות כוונה נגדית.

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

גרם נוספים אחרי הנטילה?

צריך ליטול ידיו ויברך על נטילת ידיים, מכיון ששתי האכילות מצטרפות ונחשב כאילו נוטל ידיו ליותר מכביצה. (הגאון הרב יהודה נקי שליט"א בספר מעין אומר חלק א' עמ' רפ"א).

השומע קול רעמים בתוך ברכות קריאת שמע שבתפילה, האם יכול לברך ברכת "שכוחו וגוברתו מלא עולם"?

אם הוא נמצא בין הפרקים, דהיינו שכעת סיים ברכת "יוצר אור" ועוד לא התחיל "אהבת עולם" או שסיים "אהבת עולם" ולא התחיל "שמע ישראל", יפסיק ויברך בשם ומלכות, כיון שהיא מצוה עוברת, והוא הדין שאם ראה את הקשת בין הפרקים, יברך "זכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו". (ביע אומר חלק ד' סימן ג).

אלו דברים אפשר לענות עם הציבור כאשר אני נמצא בסוף תפילת שמונה עשרה באלוקי נצור?

רשאי להפסיק לעניית חמשה אמנים ראשונים של הקדיש (עד דאמירן בעלמא) ועונה "יהא שמיה רבה" עד "יתברך". כמו כן יכול לענות "קדוש" ו"ברוך" בלבד בלי ימלוך. וכן יכול לענות עם הציבור

לגבי נטילת ידיים שלפני הסעודה, באיזה מקרה אפשר לאכול לחם בלי נטילת ידיים, אימתי נוטלים ולא מברכים, ומתי צריך לברך על נטילת ידיים?

אם אוכל פת פחות מכזית (29 גרם) מעיקר הדין אינו צריך ליטול ידיו כלל, אלא מברך המוציא ואוכל בלי נטילת ידיים, ואם דעתו לאכול יותר מכזית אבל פחות מכביצה בלא קליפתה (פחות מ 56 גרם) חייב ליטול ידיים אבל אינו מברך "על נטילת ידיים", לכן במקרה כזה מוגב ידיו ומברך מיד המוציא, ואם אוכל יותר משיעור כביצה, נוטל ידיים ומברך "על נטילת ידיים" ואחר כך מברך המוציא. (שלהן ערוך סימן קנ"ה סעיפים ב' ג'). והמחמיר ליטול ידיו בלי ברכה גם על פחות מכזית, תבא עליו ברכה. (ילקוט יוסף סימן קנ"ה אות ב', והלכה ברורה סימן קנ"ה אות ז).

מה הדין אם התחיל לאכול על דעת שיאכל פחות מכזית, וכגון שחשב לאכול 20 גרם, וכעת רוצה לאכול עוד 35 גרם, כך שביחד עם האכילה הראשונה יש לו יותר מכביצה, האם יברך על הנטילה, או שאינו יכול לברך אלא אם מתכוין לאכול עוד 56

